Фридерун Райхенщетер

Как язовецът си строи жилище

Разказ за животните като строители

С илюстраци от Ханс-Гюнтер Дьоринг

Издателство „Фют“

Палатът на язовеца

Зазорява се. Птиците вече са будни и огласят гората с оглушително чуруликане, когато язовецът се връща и се шмугва в леговището си.
След нощния си поход той е сит и доволен.
Изровил си е луковици, намерил си е и доста дъждовни червеи. Сега се свива уютно в дупката си под земята и заспива.

Как изглеждат „жилищните“ помещения?
Настлани са с листа и мъх, върху които се лежи като върху мека възглавничка.

След като събере листата и мъха, язовецът ги натиква с муцунката си в дупката. Той обича чистотата и уюта. Напролет почиства леговището и подменя постелката.

Как изглежда леговището на язовеца?
То е голямо, на няколко етажа и с много разклонения.

Със силната си заострена муцунка и дългите си здрави нокти язовецът е прокопал под земята истински лабиринт от дълбоки разклонени тунели с удобни помещения. Има дори „детска стая“ за малките. Помещенията са свързани помежду си с проходи, които извеждат навън. „Аварийните“ изходи са много (понякога до 200!) и при нужда семейството може да избяга през най-безопасния.

Язовецът строи леговището си за цял живот. То се предава от поколение на поколение. Ако стане тясно, язовците просто го разширяват.

Други животни, които си правят подземни леговища

Лисица

Видра

Мармот

Ондатра

Хомяк

Какви материали използва бобърът?

Пръчки

Клони

Тръстика

Дървесна кора

Кал, тиня

Бобрите – изкусни строители

В средата на бавната, спокойна рекичка плува бобър. Без да бърза, той стига до брега, излиза от водата и започва да си търси дърво с много клони. Харесва си една бреза и с острите си предни зъби прегризва ствола ѝ сякаш с длета. Брезата пада и препречва пътя на водата.

Защо бобърът прегражда реката?
За да направи езерце.

Бобърът е забележителен строител. Напречно на коритото на реката той струпва по-големи дървета и запълва междините между клоните им с камъни, пръчки, кал. Така изгражда бент, зад който се образува малко езерце – като язовир.

Когато езерото е готово, бобърът прави в средата му островче и строи върху него голяма колиба от сплетени клони и кал. Входът ѝ е под водата и семейството на бобъра е добре защитено – за неприятелите водата е непреодолима преграда. В колибата има жилищна камера, където бобрите живеят, раждат и отглеждат малките си. До входа е складът за хранителни запаси.

А водата не залива ли жилищната камера?
Не. Жилището е над водната повърхност и е сухо. Настлано е с листа, треви и мекичък мъх.

Едно езеро може да се поддържа от няколко поколения бобри, но след време обикновено се затлачва от речните наноси и става плитко. Тогава бобрите са принудени да търсят нов речен участък, подходящ за създаване на ново езеро и построяване на ново жилище.